

AUGUSTUS 2024

Hoi Distazo,

Zo'n verschrikkelijke en grote verdrukking en val zoals die in 70 GT **over het toenmalige Jeruzalem**, had nog nooit eerder plaats gevonden op deze wijze en zou ook nooit meer plaats vinden, daar Jeruzalem en haar tempel hadden afgedaan voor God als plaats waar hij woonde en waar hij aanbeden wilde worden. De beschrijving van de val van Jeruzalem en de toestanden die dat gaf is, zo je waarschijnlijk wel weet, te lezen in het boek van Flavius Josephus "De val van Jeruzalem". Er is ook een pocketuitgave van jaren geleden, een Meulenhoff pocket, door prof. dr. M.A. Beek.

Jeruzalem was al vaker verwoest, en de inwoners in ballingschap weggevoerd, maar nooit was het zo definitief als in 70 GT. Natuurlijk is naderhand Jeruzalem wel weer opgebouwd, maar het had niet meer dezelfde functie als voorheen, en werd niet op bevel van God herbouwd. De stad zou die functie ook nooit meer krijgen daar er een nieuw Jeruzalem, een geestelijke stad, zou worden gegeven door God. Paulus had het daar al over in Gal. 4:21-31. En ook in de Openbaring wordt ervan een beschrijving gegeven (Op. 3:12 en 21:9-22:5; Heb. 11:8-16).

Wat de "1000 jaar" waarover er in Op. 20:4 en 6 wordt gesproken waarbij de martelaren tot leven komen en met Christus als koninklijke priesters gaan heersen en oordelen, dat is zoals je weet, naar mijn mening dus de oordeelsdag en de opstanding der doden. Maar ook de overige ware gelovigen van alle tijden delen in dat heersen en oordelen zoals Paulus ook zegt in 1 Kor. 6:2-3 waarbij dus ook de gevallen engelen worden geoordeeld. De opstanding is bij de wederkomst, en het oordeel evenzo, waarna er de beloning en de straf wordt uitgedeeld en de eeuwigheid en het eeuwige onsterfelijke leven zijn intrede doet. Dat staat door heel het NT heen op velerlei manieren, o.a. in gelijkenissen, beschreven b.v. in Mat. 13:24-30 en de uitleg in 36-43. Ook in Mat. 25:31-46 en in 2 Thess. 1:3-2:12 komt het ter sprake, naast 1 Thess. 4:13-18 en 5:9-11 en context.

Mvg,
Elle

Dag Rhode,

Sorry voor de late beantwoording van je vraag 😊.

Ja, Jezus zegt tegen de Samaritaanse vrouw bij de bron (Joh. 4:23), dat **de ure komt en is nu** (vanaf Jezus `prediking tot de verloren schapen van het huis Israëls in de 1e eeuw dus) dat de waarachtige aanbidders de Vader aanbidden zullen in geest en in waarheid. De reden daarvan is, zegt Jezus, dat de Vader zulke aanbidders zoekt, want God is geest, en wie hem aanbidden, moeten dat in geest en in waarheid doen. Jezus zegt in Mat. 23:37-38 en context dat hij

AUGUSTUS 2024

dikwijls de kinderen van het oude Jeruzalem heeft willen vergaderen zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, maar dat ze niet wilden. Maar hun huis van gebed zou aan hun overgelaten worden.

Hij reinigde de voorhoven nog wel van de geldwisselaars en dergelijke, maar bij zijn dood scheurde het voorhangsel van boven naar beneden. Het was niet meer een huis van gebed waar God woonde. Jezus' dood veroorzaakte een verandering waardoor de zonden op een andere manier, dus niet meer door het brengen van letterlijke offers, enz. voorbij was. Over dat moment spreekt de Hebréeënschrijver in Hebr. 9:24 dat deze gebeurtenis het einde der (voorgaande) eeuwen of aionen/tijdperken was, en dat er daarmee een nieuwe eeuw of een nieuw tijdperk was ingeluid waarin de aanbidding op een geestelijke manier, zoals het eigenlijk hoorde, moest worden verricht, en dat natuurlijk ook door de werking van Gods heilige geest die gegeven zou worden op de Pinksterdag.

Voortaan moest men in geest en waarheid, anders gezegd op, op een geestelijke manier denken en dat als een veranderde mens, een in Christus geschapen mens (Efeze 2:10; zie ook Rom. 6 helemaal). Paulus zegt dat men hetgeen geopenbaard is door de geest, op een geestelijke manier en als een geestelijk mens, een mens met een door de geest gegeven geestelijke instelling heeft, moet verstaan en daarbij de zin of de gedachtegang van Jezus moeten hebben om het te begrijpen (1 Kor. 2:6-16 en de context vanaf hoofdstuk 1:18-2:5 in gedachten, want van daar uit gaat Paulus redeneren).

In Christus is men immers een nieuwe schepping (2 Kor. 5:17 en context; zie ook Gal. 6:15-16) omdat men verzoend was door het enige en echte offer van Christus wat alle andere manieren van offeren en aanbidding wegdeed. Door Jezus' offer werden er dus tijdperken afgesloten en nieuwe tijdperken "geschapen" (zie ook Heb. 1:1-3 waar in het Grieks over aionen wordt gesproken, tijdperken dus, door het werk van Jezus geschapen). Daarvan zien we voorbeelden in Efeze 2:11-22, nl. dat de heidenen niet langer werden geweerd en men hoefde niet meer besneden te worden in het vlees, maar men werd besneden in het hart door de geest en niet meer door eigen werk en het werk van mensenhanden (Kol. 2:11-15). Er werd dus een hele nieuwe mens of "menschheid" geschapen zoals Paulus zegt in Efeze 2:14-22, en de nieuwe schepping, veroorzaakt door de 2e Adam die een type (beeld) was van de gekomen en komende Jezus (Rom. 5:14 en context).

Er werd een nieuwe woonstede Gods, een nieuwe tempel, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Jezus zelf de hoeksteen is, door God gelegd. En men werd medeburgers met degenen die uit Israël in Jezus waren gaan geloven, en men werd huisgenoten Gods in de tempel die een woonstede Gods in de geest wordt genoemd (Efeze 2:19-22). De heidenen werden mede-erfgenamen van de vervulling van de beloften aan Abraham (Gal. 3:26-29) omdat men zowel uit Israël (uit de besnijdenis) als uit de overige volken (de onbesnedenen) door geloof in Abrahams Zoon kinderen van Abraham werd (Rom. 4 helemaal).

AUGUSTUS 2024

Petrus laat het ook zien en maakt het duidelijk in zijn brief aan de gelovigen uit de volken in 1 Pet. 2:4-10 waarbij hij spreekt over levende stenen die worden gebruikt tot een geestelijk huis om een heilig priesterschap te vormen voor het brengen van geestelijke offers die God welgevallig zijn door Jezus Christus. Zij vormden, en met hen wij ook, een nieuwe schepping, een heilige natie, een nieuw volk, zij die eens heidenen waren, nu echter Gods volk, eens zonder zijn ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen door God. Petrus gebruikt daarbij in vers 10 een aanhaling uit Hosea 1:10 waar het gaat over de 10 stammen (het 10-stammenrijk Israël) die in ballingschap werden gebracht. Heel Hosea hoofdstuk 1-3 spreken daarover.

Vandaar ook dat het niet vreemd is dat omdat het alles door Gods geest gebeurt, men van een geestelijk Israël kan spreken, van mensen die wedergeboren zijn en uit water en geest geboren zijn, van boven af zijn geboren zoals Jezus ook tegen Nicodemus zegt in Joh. 3, waarbij het zowel om Israël gaat als ook om de hele mensenwereld (Joh. 3:16) die wederom geboren moeten worden door geloof te stellen in Jezus, de zoon van David, die de koning van geheel Israël is (dus zowel van het 2 stammenrijk Juda als van het 10-stammenrijk Israël), degenen daarvan die zich bekeren en in Jezus als het offer en de middelaar van het nieuwe verbond, in Jer. 31:31-34 genoemd, geloven, het Israël wat terugkeert tot God door Jezus te aanvaarden zoals in Hosea 3 staat, maar met de context van 1-2 Hosea in gedachten en de vervulling daarvan, naast wat Paulus ook beschrijft in Rom. hoofdstuk 9-11.

In Rom. hoofdstuk 10 wordt door Paulus ook Hosea, maar ook Jesaja aangehaald, nl. dat er een overblijfsel zal zijn uit zowel het 10-stammenrijk Israël, het 2 stammenrijk Juda en uit de volken, nl. het zaad van de als onbesneden EN besneden Abraham uit alle volken. Samen vormen zij het zaad van Abraham, de nakomelingen in geestelijke zin, zij die geloofden als besneden ware gelovigen en zij die als onbesneden ware gelovigen kinderen van Abraham zijn, een grote schare die niemand tellen kan uit alle volken, enz.

Inderdaad is het nieuwe Jeruzalem voor het oude Jeruzalem in de plaats gekomen (Gal. 4:21-5:1). Het nieuwe Jeruzalem is in een staat van nederdaling zoals in Op. 3:12 staat, naast Heb. 11:10 (context vers 8-16; Op. 21:9-22:21 waar het water des levens stroomt en de volken worden uitgenodigd om het water des levens gratis te drinken (Op. 21:6, aanhaling uit Jes. 55:1-13, ook in Op. 22:17 aangehaald). Jezus wordt verkondigd en zelfs de bladeren zijn tot genezing der volkeren tussen de 1e en 2e komst van Jezus. Echter, men moet de gewaden gewassen hebben in het bloed van het Lam als het nog kan (Op. 22:14).

De ongelovigen staan buiten (vers 15, maar zie ook 21:7-8). Er zijn mensen in een staat van overwinning, en er zijn mensen die dat (nog) niet hebben. Zij hebben gedurende hun leven de kans om het water te drinken en van de bladeren van het geboomte des levens te eten. Ook dit is een geestelijke beschrijving van werkelijkheden, anders gezegd "de toekomst is aanwezig in het

AUGUSTUS 2024

heden". Het wachten is op de wederkomst van de erfgenaam Jezus waarvan en waarbij de gelovigen mede-erfgenamen zijn (Rom. 8:11-39).

Ik hoop dat je hier wat aan hebt.
Groetjes en zegenwensen,
Elle.

Dag Rhode,

Wij kunnen nog veel van Paulus leren voor wat betreft de liefde die Paulus had voor zijn broeders, zijn verwanten naar het vlees, de Israëlieten. Want hij zegt in Rom. 9:1-5 NBG-1951 waar staat:

"1 Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet, want mijn geweten betuigt mij dit mede door de heilige Geest: 2 Ik heb een grote smart en een voortdurend hartzeer. 3 Want zelf zou ik wel wensen van Christus verbannen te zijn ten behoeve van mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees; 4 immers, zij zijn Israëlieten, hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften 5 hunner zijn de vaders en uit hen is, wat het vlees betreft, de Christus, die is boven alles, God, te prijzen tot in eeuwigheid! Amen."

Gezien wat Israël ontvangen had en wat hen beloofd was, had Paulus een voortdurende hartzeer. Waarom? Omdat zij al die vervullingen van de gedane beloften mis zouden lopen als zij Jezus als zijnde de door God gegeven Verlosser en Messias niet zouden aannemen. Dan bleven ze "in het vlees" en zouden niet de positie van kinderen van God ontvangen.....

De apostel Johannes kijkt terug bij het schrijven van zijn versie van het evangelie en zegt daarover en over Jezus in Joh. 1:11-13 het volgende:

11 Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen. 12 Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven; 13 die niet uit bloed, noch uit de wil des vlezes, noch uit de wil eens mans, doch uit God geboren zijn.

In principe waren de Israëlieten in de 1e plaats zijn mede-erfgenamen wanneer zij de door God gegeven Erfgenaam Jezus zouden aannemen. Zij moesten de Erfgenaam Jezus aannemen die "tot het zijne" en "tot de zijnen" kwam, anders gezegd tot hen die zouden delen in de erfenis die Jezus zou ontvangen wanneer zij hem zouden aanvaarden.

De Hebreeën-schrijver zegt immers ook in Heb. 1:2-4 dat God Jezus gesteld had als Erfgenaam van alle dingen. Deze Erfgenaam ging, nadat hij de reiniging der zonden tot stand gebracht had, dan ook zich zetten aan de rechterhand van de

AUGUSTUS 2024

majesteit in de hoge, zoveel machtiger geworden dan de engelen als hij uitnemender naam boven de engelen had ontvangen.

En dan, om op Gal. 6:12-16 terug te komen, we zien ook daar in vers 15-16 dat hij min of meer hetzelfde gevoel uitdrukt ten aanzien van zijn verwanten naar het vlees, nl. doordat hij vrede en barmhartigheid toe wenst aan allen die zich houden aan het feit/de regel dat besnedenheid of onbesnedenheid niets betekent, maar of men een nieuwe schepping is (geworden). Degenen die de niet-Israëlitische Galaten met een ander evangelie hadden opgescheept, nl. de Wet van Mozes houden en besneden worden (iets wat bekeerde mensen uit de Farizeeën voorstonden volgens Hand. 15:5 en wat op die bijeenkomst werd beslecht) moesten zich aan die regel houden dat noch besneden zijn noch onbesneden zijn, iets was, maar of men een nieuwe schepping was, zodat de vrede en barmhartigheid hun deel zou worden. Hij wenste hen dat toe!

Ook in Rom.10:1-3 spreekt hij min of meer met smart over Israël: *1 Broeders, de begeerte mijns harten en mijn gebed over hun behoud gaan tot God uit. 2 Want ik getuig van hen, dat zij ijver voor God bezitten, maar zonder verstand. 3 Want onbekend met Gods gerechtigheid en trachtende hun eigen gerechtigheid te doen gelden, hebben zij zich aan de gerechtigheid Gods niet onderworpen.*

In het verdere gedeelte van Rom. 10 legt hij dan uit dat het niet meer gaat om de gerechtigheid naar de Wet van Mozes te volbrengen, en dat men daardoor zal leven, iets wat de onbekeerde Israëlieten nastreefden, maar de gerechtigheid die door het geloof van Jezus en het geloof in Jezus wordt verkregen, Jezus die het einddoel van de Wet was.

Mijn gedachten voor wat ze waard zijn..... 😊

Groetjes,
Elle

Dag Rhode,

Een goede samenvatting van wat je drijfveer is op dit DB.

Ik wou slechts aangeven dat Paulus liefde voor zijn volksgenoten had. Hij wou dolgraag dat iedereen in Jezus zou gaan geloven als de door God gezonden verlosser van zowel het volk Israël als van de verdere wereld. Hij wou zelfs wel voor hen in de plaats sterven.....als zij maar Jezus zouden aannemen.....

Van deze liefde kan ik nog veel leren naar mijn mening, trouwens net als van de gehele Bergrede. Jezus zelf huilde ook over Jeruzalem zoals blijkt uit Lukas 19:41-44 waar staat:

AUGUSTUS 2024

*41 En toen Hij nog dichterbij gekomen was en de stad zag, weende Hij over haar
42 en zeide: Och, of gij ook op deze dag verstond wat tot uw vrede dient; maar
thans is het verborgen voor uw ogen 43 Want er zullen dagen over u komen,
waarin uw vijanden een bolwerk tegen u zullen opwerpen 44 en u omsingelen en
u van alle zijden in het nauw brengen, en zij zullen u en uw kinderen in u
vertreden en zij zullen in u geen steen op de andere laten, omdat gij de tijd niet
hebt opgemerkt, dat God naar u omzag..... Zie ook Mat. 23:37-38.*

Daarna dreef hij de kooplieden uit de tempelvoorhoven.

Groetjes,
Elle

Dag Distazo,

Het is fascinerend om het boek Ezechiël in z'n geheel te lezen. Velen hebben er hun uitleg aan gegeven. Ik denk dat we pas achteraf zullen kunnen zeggen hoe het allemaal in vervulling is gegaan.

Vooraf al zeggen dat het zo en zo in elkaar steekt, kán er voor zorgen dat men als een valse profeet bekend komt te staan.

Voor zover ik weet kan ik slechts zeggen dat er in Op. 19:17-21 en 20:7-10 woorden of tekstgedeelten worden gebruikt uit Ezechiël die gaan over het beest en de valse profeet en over Gog en Magog en de oorlog tegen de legerplaats der heiligen en de geliefde stad, en het einde van Gog en Magog en de satan.

Misschien heb jij nog meer Bijbelgedeelten in het NT die terug verwijzen naar Ezechiël?

Groet,
Elle

Hoi Distazo,

Wat GPT aan antwoorden geeft, is er toch door mensen met elk een bepaalde mening ingestopt op de één of andere manier?

Groet,
Elle

AUGUSTUS 2024

Dag 62,

Het herstel of de wederoprichting aller dingen betekent naar mijn mening niet dat alles een beetje wordt opgeleukt en men doet een plas en alles was weer zoals het was.....

Zowel de schepping als het schepsel wordt vrijgemaakt van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid (Rom. 8:18-24). Hoe gebeurt dat? Er vindt een verandering plaats zoals nog nooit gezien is. Het woordje nieuw heeft o.a. de betekenis dat hetgeen herschape wordt, iets is wat wij nog nooit hebben ervaren noch gezien.

Nieuwe hemelen en een nieuwe aarde.....

In de tijd tussen de 1e en de 2e komst behoort men "op te gaan" naar de berg Sion, enz. Heb. 12:18-29. Dat deden degenen tot wie de Hebreeënbrieff geぞnden is, ook. Alles in geestelijke zin naar mijn mening, net als dat de 144.000 in het visioen in Op. 14 niet op de letterlijke berg Sion staan, maar op de geestelijke berg Sion. In die tijd tussen komst en wederkomst is er de werking van het nieuwe verbond waarvan de uitwerking voor altijd zal zijn.

Daarbij ontvangen de schape het koninkrijk van de Vader wat sinds de grondlegging der mensenwereld voor hen is bereid (Mat. 25:34). Een heerschappij over de schepping zoals Adam en Eva was gegeven en die ze verloren, maar het zaad van de vrouw ontvangt het wederom.

Een heel andere toestand in volmaakte vrede met een lichaam wat door Jezus veranderd wordt en gelijk is aan zijn verheerlijkt lichaam, kennelijk met ook de mogelijkheden daarvan.....

Kennelijk moet er heel wat opgeruimd worden, de reden dat "ten vure bewaard" wordt gebruikt in 2 Pet. 3:7. Is het hedendaagse letterlijke Jeruzalem precies zo gebouwd als dat het voor de verwoesting in 70 GT was? Zo ja, welke betekenis zou het dan voor de heidenen moeten hebben om op te gaan naar die stad? Ik zie slechts dat hetgeen over Jeruzalem voor wat betreft de stad van de grote koning wordt gezegd, niet meer op haar van toepassing is, ook niet in een 1000 jarig rijk om het goede nieuws dan te (laten) horen i.p.v. nu, omdat naar mijn mening bij de wederkomst het definitieve oordeel is over de mensheid.

Ik geloof niet dat God en Jezus nog een keer opnieuw het evangelie zal laten verkondigen terwijl de koning-hogepriester aanwezig is om het oordeel te vellen. Er is bekend wie de opstanding ten leven ontvangt en wie de opstanding ten oordeel ontvangt, want het boek des levens toont alle gelovigen. Degenen die daar niet in staan, krijgen geen andere kans volgens wat ik in Op. 20:11-15 lees.

Voor wat het waard is..... Ik weet niet of ik je vraag wel heb begrepen 😊

AUGUSTUS 2024

Groet,
Elle

Dag 62,

In de Efeze-brief komt m.i. de eenheid en de verscheidenheid ook naar voren, nl. in hoofdstuk 4:1-6 de eenheid, en vanaf vers 7 tot aan het einde van hoofdstuk 6 zien we hoe er verschillende gaven worden gegeven die moeten dienen om te groeien en de eenheid steeds meer gestelde te geven in het leven in het lichaam van Christus, de gemeente bestaande uit Israëlieten en heidenen die tot geloof zijn gekomen in Jezus.

En vanaf vers 17 zien we dan dat het anders moet zijn dan dat we gewend waren voordat we Christus aannamen en kinderen van God werden door uit God geboren te worden, en dus een nieuwe schepping zijn geworden, geestelijke zonen en dochters (Joh. 1:11-13). Ook hoe we ten aanzien van elkander dienen te zijn in de gemeente, in het huwelijk en als vaders en moeders met kinderen en hoe we dienen om te gaan met aanvallen van demonen in onze verdediging van hetgeen we in geestelijke zin hebben gekregen door de wedergeboorte en wat de demonen ons op allerlei manieren weer willen afnemen.

Groet,
Elle

Dag 62,

Inderdaad geloof ik niet in een Brits-Israël.

Ik zeg slechts: Zowel Paulus (Rom. 9:24-26) als Petrus (1 Pet. 2:9-10) halen ook teksten uit Hosea 1:10 (eigenlijk 2-12) aan, daarmee zeggende dat deze gelovigen uit de volken als het ware uit het 10-stammenrijk komen wat nooit geheel is teruggekomen. Het gaat in Hosea dan over Lo-Ruchama (niet mijn dochter) die Ruchama (mijn dochter) wordt en Lo-Ammi (niet mijn zoon) die Ammi (mijn zoon) wordt. Zo beschouwd zou men kunnen zeggen dan dat de gelovigen uit de volken (het 10-stammenrijk Israël) bij het 2 stammenvolk (Juda) terugkomen en weer één volk gaan vormen, althans als men het zo wil gaan uitleggen .

Of is dat niet duidelijk genoeg? Het is toch zo zoals b.v. Paulus in Efeze 2:1-22 zegt dat Israëlieten en niet Israëlieten worden samengevoegd? Dat is altijd al Gods doel geweest, maar was een geheimenis (Efeze 3 helemaal). Er is een nieuwe situatie ontstaan, een nieuwe schepping. Het oude is voorbij zowel voor Israël als voor de heidenen die tot geloof in Jezus komen en door geloof in zijn

AUGUSTUS 2024

offer een nieuwe schepping worden. Dat was en is ook de inhoud van het verbond met Abraham, waarin hij niet slechts de vader is van besneden Israëlieten, maar ook van onbesneden heidenen. Er is een nieuwe besnijdenis die niet door mensenhanden is, maar door de geest. God besnijdt in het vervolg, met daarbij de opheffing van de oude toestand (Kol. 2:11-15).

En ik kom tot het begrip van een "geestelijk Israël" omdat Jezus het daar over heeft in Joh. 3 waar hij het over de wedergeboorte heeft en het van boven geboren worden en het uit water en geest geboren worden. Dat geldt niet alleen maar voor Israëlieten, maar voor de gehele mensenwereld. En daarnaast dat men zaad van Abraham is als men Jezus aanneemt in alles wat hij heeft gedaan, doet en doen zal. Hijzelf moest ook uit water en geest geboren worden, zoals blijkt uit Mat. 3:13-17 waar hij zegt dat het hem betaamt, en dus ook wij, om alle gerechtigheid te vervullen, hetgeen wil zeggen het pad lopen wat tot gerechtigheid leidt te gaan door in water en met geest gedoopt te worden zoals hij.

En dat blijkt uit heel het NT. Zelfs in de Openbaring waarin gezegd wordt dat de stad, het nieuwe Jeruzalem in Op. 21:12-14 twaalf poorten heeft met daarop **de namen van de 12 stammen der kinderen Israels en 12 fundamenten met daarop de namen van de 12 apostelen van het Lam**. De stad bestaat uit dezelfde groepen als die o.a. in Efeze 2 naar voren komen, nl. Israëlieten en heidenen, net als in Op. 7 waar ook over het overblijfsel uit Israël wordt gesproken EN over de grote schare die niemand tellen kan uit alle volken die tot één kudde worden gevormd onder één herder (Joh. 10:14-16). Tezamen vormen zij het nieuwe volk van God en het zaad van Abraham, de broeders en zusters van Jezus in een nieuwe geboorte.

Natuurlijk kan en mag jij daar anders over denken, ook na het goed bestudeerd te hebben wat ik schreef. Maar tot nu toe kan ik het niet anders zien.

Groet,
Elle

Dag 62,

"Geestelijk Israël", anders gezegd: "Israël naar de geest", dat zijn de Israëlieten die een geestelijke geboorte hebben ondergaan waardoor ze geestelijke zonen van Abraham werden (Rom. 4). Maar ook de gelovigen uit de volken die dezelfde geestelijke geboorte hebben ondergaan, zijn geestelijke zonen van Abraham geworden, en delen in de vervulling van dezelfde beloften en hebben dezelfde God en dezelfde verlosser als de Israëlieten naar de geest.

Zowel de opnieuw geboren Israëlieten, en dus geestelijke zonen van God, als de opnieuw geboren heidenen, en dus geestelijk zonen van God, zijn daarmee één

AUGUSTUS 2024

nieuwe natie geworden doordat zij de nieuwe schepping vormen van in Christus gedoopte/overgezette mensen, of ze nu wel of niet letterlijk uit Abraham zijn voortgekomen. Ze zijn geestelijke kinderen van Abraham geworden en geestelijke kinderen van God, en hun etnische achtergrond is telt niet meer mee voor God, maar voor henzelf misschien nog wel. Men deelt dezelfde nieuwe schepping met daarbij alles wat daar bij hoort, en men wordt één nieuwe mens en tot één lichaam verbonden, medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, volgens Efeze 2:11-22 waar staat:

11 Bedenkt daarom dat gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees, en onbesneden genoemd werd door de zogenaamde besnijdenis, die werk van mensenhanden aan het vlees is, 12 dat gij te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld. 13 Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus. 14 Want Hij is onze vrede, die de twee een heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, 15 doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot een nieuwe mens te scheppen, 16 en de twee, tot een lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft. 17 En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren; 18 want door Hem hebben wij beiden in een Geest de toegang tot de Vader. 19 Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, 20 gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. 21 In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, 22 in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest.

Hoe moet ik dan deze teksten bezien. Ze zijn dichtbij gekomen in een nieuwe situatie en één lichaam geworden en delen in alles wat Israël is beloofd, ze zijn niet meer uitgesloten van het burgerrecht van Israël, ja ze zijn huisgenoten en medeburgers van de heiligen uit Israël.

Zeg het maar 62..... Ben ik dan fout om te denken en te zeggen dat ze geestelijke Israëlieten zijn, weliswaar uit twee verschillende achtergronden, maar allen geestelijke kinderen van Abraham, samengevoegd tot een nieuwe geestelijke natie en een nieuw koninklijk priesterschap (zie ook 1 Pet. 2:9-10)?

Groet,
Elle

AUGUSTUS 2024

Dag Rhode,

Het is goed om de verbanden en lijnen van onderwerpen in de diverse Bijbelboeken te vinden, want daardoor krijgt men een overzicht van de inhoud naar mijn mening. Dat kost tijd en studie.

Zo af en toe probeer ik wat zinnigs te schrijven, en dat in het besef dat er ook gelovigen zijn die het niet eens zijn met wat ik schrijf. Dat is heel normaal. Een mens geeft uiting aan zijn visie in zoverre men kennis van het onderwerp heeft of denkt te hebben. Soms zie ik er tegenop om wat te schrijven, en dus duurt het soms een tijd voordat er wat "uit de pen" komt 😊.

Groetjes,
Elle

Dag 62,

Het op de gekweekte edele olijfboom (het verbond met Abraham naar mijn mening) geënt worden, maakt ons als heidenen erfgenaam van de beloften aan Abraham, net als de Israëlieten die in dat verbond werden en worden opgenomen, niet door geboorte, maar door wedergeboorte, niet door besnijdenis van het vlees door mensen, maar door de besnijdenis door Gods geest en de vrucht of het resultaat van de geestwerking in iedere gelovige in Christus.

Het geloof was altijd al een ijkpunt voor mensen, zelfs toen Jezus Christus nog niet tot Israël was gekomen, gezien wat Heb. 11 te zeggen heeft daarover bij het beschrijven van hun geloof getoond in daden, niet slechts in woorden en belijdenis van het geloof in de Ene. Men werd gerechtvaardigd door geloof gepaard gaande met het zich zo goed mogelijk houden aan de Wet, met wel de kanttekening dat het nooit een volmaakt zich houden aan de Wet was.

Daarom was er ook het offeren waardoor het zich bewust zijn van zonden en zondaar zijn aanwezig was, en ook niet te vergeten de grote verzoendag. De gedachtegang en de houding tegenover God en de naaste was belangrijk (Heb. 11:39-40). Jezus had het met Nicodemus over de wedergeboorte, en hij zou dat moeten weten volgens Jezus (Joh. 3). Het gegeven van de wedergeboorte was dus kennelijk bekend in het OT. De gezegend-sprekingen van Jezus aan zijn toehoorders bij de Bergrede of Berg-leer lijken dat te bewijzen (Mat. hoofdstuk 5-7).

Groet,
Elle

AUGUSTUS 2024